



מ"ת 39/08/20 - מדינת ישראל נגד פראס אל עבייאת (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 39-08-20 מדינת ישראל נ' אל עבייאת(עציר)
תיק חיצוני: 472687/2020

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דנה נעים
נגד	
משיבים	פראס אל עבייאת (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שירה ניר

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו זאת לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום בו מיוחסות לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה כאשר רישיון הנהיגה שלו פקוע משנת 2009.

הצדדים חלוקים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב.

בעוד ב"כ המשיב טוענת כי אין ראיות ישירות הקושרות את המשיב לנהיגה ברכב במהלך האירוע, ולכל היותר יש ראיה לפיה ישב במושב הנהג כאשר הרכב היה מונע, טוענת ב"כ המדינה כי לפי עדויות שוטרים במקום, נצפה המשיב כאשר הוא נוהג רכב.

בעוד ב"כ המשיב טוענת כי אין ראיה המראה כי המשיב היה מודע לפסילה בת 10 חודשים אשר הוטלה עליו בהעדרו, טוענת ב"כ המדינה כי נציג של רשות הדואר פגש את המשיב, וזה סרב לקבל מידי את העתק גזר הדין. בכך, לשיטת המדינה קיימת ביחס למשיב חזקת ידיעה ביחס לגזר הדין שניתן.

חומר הראיות כולו ובכלל זה דיסק מצלמות גוף הועבר לעיוני, ולאחר קריאת עומק של התיק וצפייה בסרטונים שתיעדו השוטרים, להלן החלטתי:

חומר הראיות מבסס ישיבה של המשיב בכיסא נהג של רכב כאשר הרכב מונע.

בהתאם להלכה של בית המשפט העליון ברע"פ 5166/14 יבגני קרופצקי נגד מדינת ישראל (הרכב כב' השופטים דנציגר, עמית ושהם) התנהגות זו של המשיב מהווה נהיגה לכל דבר ועניין.

ב"כ המשיב עצמה בטעוניה מסכימה כי המשיב ישב בכיסא הנהג של רכב כאשר זה היה מונע לצורך הפעלת המזגן ובכך מתייתר הדיון המעמיק בשאלה מה תיעדו השוטרים במצלמות הגוף, והאם קים פער מהותי בין מזכרי שלושת השוטרים בפרשה זו.



בשולי קביעתי לפיה יש ראיות לכאורה כי המשיב נהג ברכב מכח ישבתו במושב הנהג כאשר זה מונע, אציין כי קריאת כל חומר הראיות משאירה ספק רב בעיני באשר לראיות המבססות נהיגה מעבר לעצם הישיבה ברכב כמתואר לעיל.

מצלמות הגוף אינן מתעדות כל נהיגה של המשיב ברכב במובן תנועה עם הרכב מנקודה לנקודה אחרת זולת ציות של המשיב לדרישת שוטר ממנו להיזז את הרכב לחנייה סמוכה.

הנני ער לעובדה כי מצלמות הגוף מופעלות רק כאשר השוטר נמצא לקראת מפגש עם חשוד (וחבל מאד שכך) אך עובדתית צפייה בשני הסרטונים, אינה מניבה כל וודאות כי השוטרים ראו את המשיב נוהג ברכב מעבר לעצם ישיבתו בו כאשר הוא מונע.

גם קריאה מוקפדת של המזכרים אינה מצביעה על זיהוי של המשיב כמי שנוהג ברכב לקראת השוטר ידיד. השוטר מתאר את הרכב נוסע לקראתו וחולף אותו מבלי שציין כי זיהה את המשיב כמי שנוהג בו בזמן אמת. לאחר מכן עובר השוטר לטיפול באדם חשוד אחר וכאשר שב השוטר לטפל באירוע זה, כבר נמצא המשיב בכיסא נהג של הרכב מבלי שיש ראיה ישירה מתועדת לנהיגתו בו לפני ישיבה זו.

כאמור, עצם הישיבה ברכב בכיסא נהג כאשר זה מונע מהווה נהיגה לכל דבר ועניין. יחד עם זאת, ככל שהדבר קשור לעוצמת הראיות לנהיגה אחרת מצד המשיב, אני מסכים עם עמדת ב"כ המשיב כי הראיות שבידי המדינה דלות לעניין זה ולוקות בחוסר תיאור ברור וחד של זהות הנוהג מאחורי ההגה עת הרכב החשוד נע לקראת השוטר ידיד.

ביחס לשאלת ידיעת המשיב על קיומה של פסילת רישיון נהיגה בעניינו, להלן מסקנותי:

עובדתית נשפט המשיב בבית משפט השלום לתעבורה באשדוד ורישיונו נשלל ביום 14.1.20.

הליך זה התקיים בהעדרו של המשיב לאחר שלא התייצב למשפטו אליו זומן כדין.

על המדינה להראות כי דבר הפסילה הודע למשיב כתנאי להתמלאות יסודות עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

המדינה מציגה אישור מסירת דבר דואר לפיו ביום 28.1.20 הגיע איש רשות הדואר ג'מיל חיאדרה לכתובתו הרשומה של המשיב וניסה למסור לו העתק של גזר דינו. מאחר והמשיב סרב לקבל את דבר הדואר, רשם ג'מיל את שמו של המסרב על האישור ("פראס") וסימן כי דבר הדואר הודבר עקב סירוב לקבלו.

המדובר בראייה המקימה חזקה כלפי המשיב לפיה דבר הפסילה הודע לו כחוק.

כמובן שעת יישמעו ההוכחות בתיקו העיקרי של המשיב תוכל ההגנה לטעון ביחס לשאלת זיהוי המשיב על ידי איש הדואר כפי שטענה בפני בא כוחו בדיון בהליך זה, אך שאלות אלה שמעלה ב"כ המשיב פחות רלוונטיות להליך זה בו נבחנת שאלת קיומן או העדרן של ראיות לכאורה.

אני דוחה אם כן את טענת ב"כ המשיב לפיה אין בידי המדינה ראיות לכאורה כנגד המשיב, אך מסכים עם ב"כ המשיב כי ככל שהדבר קשור לנהיגת רכב (מעבר לישיבה בכיסא נהג כאשר הרכב מונע) איכות הראיות ועוצמת הראיות שבידי



המדינה דלה מאד, כך גם אני מסכים כי עוצמת הראיות שבידי המדינה באשר לרכיב ההודעה על גזר הדין שניתן בהעדר המשיב, חלשה, זאת גם אם עומדת היא בהגדרת דיות הראיות לכאורה בשלב זה לצורך המעבר לבחינת שאלת מסוכנות המשיב.

נוכח קביעתי כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב, אדון להלן בשאלת מסוכנות המשיב ושאלת היכולת לאיין מסוכנות זו בחלופת מעצר.

ניתנה היום, ט"ו אב תש"פ, 05 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.